

VIA CATALANA PER LA INDEPENDÈNCIA Amposta i, especialment, el pont Penjant, va ser l'epicentre de la cadena dels 123 trams ebrencs

EL PERELLÓ

La Ribera es bolca a la cadena del Perelló



Un dels trams de la Via Catalana al seu pas pel Perelló.

■ Jornada més que completa per als veïns de les catorze localitats de la Ribera d'Ebre. Molts municipis van començar la Diada de matí rebent els corredors provinents de Lleida, en un acte simbòlic d'acollida entre l'Ebre i les terres de Ponent. Sense gaire temps per a recreacions -molts dels autobusos van sortir a les 13 h-, una gran marea groga va emprendre la marxa cap al sud, on estava el seu lloc per a la història. Els cel amenaçava pluja. "Serà més èpic!", clamaven alguns. Finalment, va sortir el sol, tot just arribar. Crits d'independència, banderes de Riba-roja, Flix, Ascó Vinebre, Móra la Nova... eren cada vegada més habituals a mesura que s'apropava l'hora clau: les 17.14 h. Alguns feien l'onada, altres corrien amb les mans encaixades posant a prova la tensió de la cadena. Cada vegada més nervis fins que, finalment, va arribar l'hora.

Dempeus. Uns al costat dels altres, per un únic motiu: aconseguir la llibertat d'un sol poble. Un cop superada la tensió del moment cabdal, havent ja signat una fita històrica, va tornar la festa. Tornaven les curses, les onades, les abraçades i els cànctics en una Diada que va ser capaç d'unir tots els pobles de la comarca i totes les generacions. Aviat van ser les 18 h i, amb una sola veu, la comarca va entonar *els Segadors*. Finalitzat el cant, era temps de plegar veles i tornar cap a casa, sempre amb la convicció d'haver deixat empremta i, amb l'orgull, haver format part d'un esdeveniment històric. La Ribera, el motor energètic del país, -"la comarca imprescindible", segons alguns- hi va ser i es va fer sentir en un únic cant de germanor i a l'uníson; un fet gairebé inèdit en una comarca massa acostumada a la discòrdia i l'adversitat.

AMPOSTA

"No ens aturarem"



Fotograma final del tercer i últim vídeo de l'ANC per demanar la participació en els trams ebrencs de la Via.

■ Una marea d'estelades i samarretes grogues -moltes, de la segona equipació del Barça- va omplir els carrers d'Amposta des d'última hora del matí de dimecres, dia 11. Bars i restaurants plens, terrasses a vessar i molta gent passejant pel municipi. Deixaven entreveure, hores abans de la convocatòria de la Via Catalana, que l'èxit estava garantit. Diuen que entre 10.000 i 12.000 persones podrien haver fet via a la capital del Montsià. Als carrers, hi havia molta gent i moltíssima era vinguda de fora. Gent de Llavorsí (Pallars Sobirà), Cervera (Segarra) o Barcelona van acudir a la capital del Montsià per demostrar al món que Catalunya vol tindre un estat propi. El carrer del pont Penjant va ser un dels punts calents i l'ambient festiu va estar servit en tot moment. Petites representacions teatrals de carrer entretenien la gent que, passades les tres de la tarda,

començava a acumular-se a la zona. Vinguts de fora, però també veïns del municipi, aprofitaven l'ocasió, que sentien com a històrica i única, per fer-se una foto a la vora del pont o

Damunt del pont, hi destacaven els membres de la PDE

per creure-lo i contemplar el riu mentre unes canoes el remuntaven per sumar-se a la mobilització. La jove colla castellera dels Xiquelots del Delta hi aportava el seu granet d'arena amb una petita demostració just a sobre del pont. I la Banda de Música per la Independència (amb més d'una cinquantena de músics de diferents

punts del territori) hi posava el toc musical. Mentre, continuava arribant la gent. Amb samarretes grogues, estelades de roba a l'espatlla o pintades sobre la cara. I entre ells, a sobre el pont, destacaven els membres de la PDE, que, amb les samarretes blaves amb el nus, van voler fer via sobre el riu per recordar que continuaran lluitant per la seua supervivència. Abans de les cinc, tothom estava format i, a l'hora exacta, tothom es va agafar de la mà. No feia falta perquè, uns al costat dels altres, la cadena ja estava feta i el procés, impulsat sense aturador, més enllà "del que puga dir un tribunal foraster sense legitimitat", va reblar l'actriu Marina Comas. "No ens aturarem. La partida ha començat i la guanyarem", va destacar. Segurament, era el sentiment de la majoria dels que vam fer via cap a la independència.